

ning, vil søge at komme til den saa hurtigt som muligt, saaledes at det ikke maa være alt for længe, inden ogsaa disse Arbejdere kunne komme ind under Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser. — Ligeledes kunde jeg ønske at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke i den allernærmeste Tid vilde forelægge et Lovforslag, omfattende de Arbejdere, som nu staa udenfor den gældende Ordning, udenfor Loven af 7. Januar 1898, udenfor Loven af 3. April 1900 og udenfor det her foreliggende Lovforslag, alle de Arbejdere, som beskæftiges i de mindre Haandværk, ved de Virksomheder, der ikke blive betragtede som almindelige Næringsveje, og som beskæftiges med Virksomheder som Landbrug og Skovbrug og dermed beslægtede Virksomheder. Der er et stærkt Krav blandt alle disse Arbejdere, som nu ere udelukkede fra Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser om at faa en saadan Lov, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag i sin Haand og fremme den saa hurtigt som muligt. Der foreligger ganske sikkert om denne Sag et Lovforslag i det andet Ting, indbragt af mine Partifæller, men Folketinget har ment, at for saa vidt denne Sag skulde ordnes, hvilket der i Folketinget synes at være megen Sympati for, maatte den højtærede Minister tage Sagen i sin Haand og forelægge Lovforslag derom. Jeg kan meget godt slutte mig til denne Opfattelse, og jeg vil blot tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om han vil fremme denne Sag saa hurtigt som muligt.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg udtale min Tilfredshed med de Bestemmelser, som gaa ud paa at sikre de Skibsbesætninger, hvis Arbejdsgivere ikke drive Søfartsvirksomhed som Næringsvej. Jeg tillægger denne Bestemmelse meget stor Betydning, og jeg vilde ønske, det vilde være muligt at faa en tilsvarende Bestemmelse indført i Loven af 7. Januar 1898. — Jeg er ligeledes tilfreds med Bestemmelsen i § 23, der paabyder den forsikringspligtige at afgive sin Risiko til et af Ministeriet anerkendt Selskab. Det er en Bestemmelse, som yder de forsikrede en Garanti for, at de, naar de komme til Skade paa en eller anden Maade, ogsaa faa den Erstatning, som Lovforslagets Bestemmelser hjemle dem Ret til. — Derimod er jeg mindre godt tilfreds med, at Lovforslagets § 18 indeholder lavere Erstatningssummer end dem, som Loven af 7. Januar 1898 fastsætter. Det forekom-

mer mig, at man paa dette Omraade maatte kunne være kommen til ensartede Bestemmelser. Naar to Arbejdere komme til Skade under Udførelsen af deres Gerning, og de komme i lige høj Grad til Skade, forekommer det mig, at dette maatte give dem Ret til at faa den samme Erstatningssum udbetalt, hvad enten de høre ind under den ene eller den anden Lov. Dette vil imidlertid ikke være Tilfældet efter de Bestemmelser, som findes her i § 18. — Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse Enkeltheder; i det hele og store anser jeg Lovforslaget for at indeholde et betydeligt Fremskridt, som jeg i høj Grad kunde ønske maatte blive gennemført allerede nu i denne Samling. Jeg skal derfor tilbageholde de særlige Ønsker, jeg kunde have angaaende Lovforslagets Enkeltheder, og skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme.

Goos: Der er et enkelt Punkt i det foreliggende Lovforslag, som jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om, fordi jeg ikke er sikker paa, at Opmærksomheden har været henledet paa det under de Forhandlinger, som have fundet Sted. Det er § 2 i dette Lovforslag, der bestemmer det Omraade, Forsikringen omfatter, nemlig „alle de Skibe, som overensstemmende med Forskrifterne i Sølov af 1. April 1892 og Lov af samme Dato om danske Skibes Registrering m. v. ere indførte eller skulle indføres i det offentlige Skibsregister“. For saa vidt nu disse Skibe tilhøre Aktieselskaber, er Betingelsen efter Søloven og Registreringsloven af 1892, at alle Bestyrelsens Medlemmer enten skulle have Indfødsret eller være bosatte i Danmark. Men disse Love have jo faaet et senere Tillæg, hvis nærmere Omstændigheder ere alle Medlemmer af dette Ting vel bekendte, nemlig ved Loven af 4. Februar 1898, i Kraft af hvis § 2 Justitsministeren er bemyndiget til at tillade, at Skibe, der tilhøre Aktieselskaber, indføres i Kongerigets Skibsregister, naar blot Flertallet af Bestyrelsesmedlemmerne ere bosatte her i Riget. Nu opstaar altsaa det Spørgsmaal: hvorledes forholder det sig med disse Skibe, som blive registrerede i Medfør af denne justitsministerielle Bemyndigelse, som Loven af 4. Februar 1898 hjemler? Der er ikke gjort nogen Henviisning i § 2 til dette Tillæg, som disse Love have faaet. Hvorledes gaar det da med disse Skibe? Ere de indbættede under Forsikringen? For saa vidt